Dosarul nr. 2rc-28/26 (2-26005050-02-2rc-19022026)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător – E. Marandici.

D E C I Z I E

23 martie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța în componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii: Constantin Roșca și Hristina Craveț

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL„SDS EKIP”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „SDS EKIP” către SRL „Road Bridge Tunnel Construction” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei.

1. La data de 16 ianuarie 2026, SRL „SDS EKIP” prin intermediul avocatului Tarnovschi Vasile a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Road Bridge Tunnel Construction” cu privire la încasarea sumei de 610 360, 97 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

II. Poziția instanței de fond.

2.Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „SDS EKIP” către SRL „Road Bridge Tunnel Construction” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

3.S-a remis SRL„SDS EKIP”, prin intermediul avocatului Tarnovschi Vasile, încheierea în cauză și cererea de chemare în judecată cu toate anexele.

4.S-a explicat faptul că SRL„SDS EKIP” poate să depună cererea de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Central.

III. Solicitarea recurentului:

5.La data de 12 februarie 2026, avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL „SDS EKIP” a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

IV. Argumentele părților:

6. În motivarea cererii de recurs, recurentul SRL „SDS EKIP” a indicat că, la data de 29 septembrie 2020, între acesta, în calitate de subantreprenor, și SRL „Road Bridge Tunnel Construction”, în calitate de antreprenor general, a fost încheiat contractul de subantrepriză nr. RBTC/W9-SUBC-20/002, având ca obiect executarea lucrărilor în cadrul proiectului „M3 Slobozia Mare, km 0+000 – km 18+290”, prin care și-a asumat obligația de a executa lucrările contractate, iar antreprenorul general obligația de a achita costul acestora în condițiile și termenele stabilite contractual, însă, deși a executat o parte semnificativă a lucrărilor, acestea nu au fost achitate de către SRL „Road Bridge Tunnel Construction” conform pct. 22.5 din contract.

7.A mai menționat că, la situația din 28 februarie 2022, potrivit datelor publicate pe portalul instanțelor de judecată, debitorul întâmpina dificultăți financiare majore în executarea obligațiilor pecuniare, fapt care a determinat mai mulți creditori să inițieze procese de judecată pentru încasarea sumelor neachitate, inclusiv depunerea la aceeași dată de 28 februarie 2022 de către SC „RaiTrans” SRL a cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate împotriva SRL „Road Bridge Tunnel Construction”.

8.În aceste circumstanțe, din motivul neexecutării obligației de plată pentru o parte din lucrările executate, precum și din existența unui temei rezonabil că debitorul nu va putea executa nici în viitor obligațiile de plată aferente lucrărilor ce urmau a fi executate, inclusiv din cauza procedurii de insolvabilitate aflate pe rol, recurentul a suspendat executarea obligației sale corelative privind efectuarea restului lucrărilor conform contractului, pentru a evita agravarea prejudiciului patrimonial și crearea unor creanțe iluzorii, imposibil de recuperat.

9.A indicat că, ulterior, ca urmare a somației din 28 februarie 2022 privind intenția de rezoluțiune a contractului, SRL „Road Bridge Tunnel Construction” a achitat lucrările deja executate și a efectuat inclusiv plăți în avans pentru o parte din lucrările ce urmau a fi executate, ultima achitare fiind realizată la data de 29 iunie 2022, conform actului de verificare anexat.

10. Totodată, recurentul a subliniat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 iulie 2022 a fost constatată insolvabilitatea SRL „Road Bridge Tunnel Construction” și a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința acesteia, iar ulterior, la data de 29 iulie 2022, între părți a fost încheiat un acord

adițional la contractul de antrepriză, prin care a fost majorat volumul și valoarea lucrărilor cu suma de 16 079,34 EUR, fiind stabilit și termenul de executare a tuturor lucrărilor după intentarea procesului de insolvabilitate, respectiv în perioada 01 august 2022 – 29 septembrie 2022.

11. Susține că, în baza acestui acord adițional, SRL „SDS EKIP” a executat integral lucrările în perioada stabilită după intentarea procedurii de insolvabilitate, iar rezultatul lucrărilor a fost recepționat fără obiecții de către SRL „Road Bridge Tunnel Construction”, fiind întocmită factura fiscală nr. EAD000961920 din 17 noiembrie 2022, în valoare totală de 1 810 360,97 lei, precum și actul de recepție a lucrărilor executate anexă la această factură. Cu toate acestea, după executarea lucrărilor, debitorul nu și-a executat obligația contractuală curentă, rămânând neachitată suma de 610 360,97 lei, care constituie diferența dintre valoarea totală a lucrărilor executate și sumele anterior achitate în avans.

12. Recurentul a mai indicat că, în scopul soluționării amiabile și achitării datoriei, la data de 6 martie 2024 a expediat o notificare către SRL „Road Bridge Tunnel Construction”, solicitând onorarea obligației de plată restante, însă această solicitare a rămas fără rezultat, debitorul continuând să se eschiveze de la executarea obligației sale contractuale, chiar dacă în discuțiile verbale a promis executarea obligației după vânzarea bunurilor sale și a confirmat ulterior că bunurile au fost vândute, fără însă a achita suma restantă de 610 360,97 lei, apărută după intentarea procesului de insolvabilitate.

13.În aceste condiții, la data de 16 ianuarie 2026, SRL „SDS EKIP” a depus acțiune în instanța de drept comun împotriva SRL „Road Bridge Tunnel Construction”, solicitând încasarea datoriei curente în cuantum de 610 360,97 lei și a cheltuielilor de judecată, însă prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026 acțiunea a fost restituită pe motiv că instanța nu este competentă să judece cauza.

14. Contestând această soluție, recurentul a arătat că instanța de fond a reținut în mod eronat că litigiul ține de masa debitoare și de competența exclusivă a instanței de insolvabilitate, or, potrivit art. 39 alin. (1) din Legea insolvabilității, masa debitoare cuprinde bunurile debitorului existente la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele dobândite ulterior, iar creanța dedusă judecății nu constituie un bun al masei debitoare, ci reprezintă o creanță a creditorului SRL „SDS EKIP”.

15. De asemenea, a susținut că este eronată concluzia instanței potrivit căreia creanța rezultă din contractul de subantrepriză din 29 septembrie 2020, întrucât contractul constituie doar temeiul executării lucrărilor, iar creanța s-a născut efectiv la data de 17 noiembrie 2022, odată cu executarea lucrărilor și emiterea facturii fiscale nr. EAD000961920 și a actului de recepție, adică ulterior intentării procesului de insolvabilitate din 12 iulie 2022, subliniind că instanța de fond a

confundat temeiul juridic al obligației cu momentul nașterii creanței.

16.În susținerea poziției sale, recurentul a invocat prevederile art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilității, precum și pct. 2.8 din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24 martie 2014, potrivit cărora creanțele născute anterior intentării procedurii sunt de competența instanței de insolvabilitate, în timp ce litigiile privind creanțele apărute după intentarea procesului de insolvabilitate sunt de competența instanțelor de drept comun.

17. Totodată, a indicat că natura de creanță curentă este confirmată și de faptul că, ulterior depunerii acțiunii, administratorul insolvabilității a achitat la data de 10 februarie 2026 o parte din creanță, în mărime de 314 883,32 lei, cu titlu de creanță curentă, anexând copia ordinului de plată.

18.În final, recurentul a susținut că încheierea instanței de fond este rezultatul unei interpretări greșite a normelor privind competența materială, solicitând casarea încheierii din 28 ianuarie 2026 și remiterea cauzei pentru examinare instanței competente de drept comun.

V. Verificarea termenului de declarare a recursului:

19.În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

20.În speță, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026 a fost înmânată reprezentantului recurentului la data de 29 ianuarie 2026, potrivit recipisei aflate la materialele cauzei (f.d.116), iar cererea de recurs a fost depusă 12 februarie 2026.

21. Astfel, recursul declarat de avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL„SDS EKIP”, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

VI. Aprecierea instanței de recurs:

22. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

23.În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

24.În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

25. Potrivit art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce

examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

26. La caz, Colegiul civil a stabilit că, la data de 16 ianuarie 2026, SRL „SDS EKIP” prin intermediul avocatului Tarnovschi Vasile a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Road Bridge Tunnel Construction” cu privire la încasarea sumei de 610 360, 97 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

27. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „SDS EKIP” către SRL „Road Bridge Tunnel Construction” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată; s-a remis SRL„SDS EKIP”, prin intermediul avocatului Tarnovschi Vasile, încheierea în cauză și cererea de chemare în judecată cu toate anexele; s-a explicat faptul că SRL„SDS EKIP” poate să depună cererea de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Central.

28.În argumentarea soluției sale, instanța de fond a reținut că pretențiile înaintate de SRL „SDS EKIP” derivă din contractul nr. RBTC/W9-SUBC-20/002 din 29 septembrie 2020, încheiat anterior intentării procesului de insolvabilitate față de SRL „Road Bridge Tunnel Construction”, iar litigiul privește executarea unei obligații pecuniare apreciate ca ținând de masa debitoare. În acest context, instanța a considerat aplicabile prevederile art. 5 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, reținând competența exclusivă a instanței de insolvabilitate, inclusiv asupra litigiilor de drept referitoare la masa debitoare, care se examinează în procedură contencioasă în cadrul aceleiași instanțe. De asemenea, instanța a respins susținerea reclamantului privind caracterul ulterior al creanței, apreciind că aceasta își are izvorul în contractul încheiat anterior deschiderii procedurii de insolvabilitate, iar în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) CPC a dispus restituirea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă la o instanță necompetentă.

29. La data de 12 februarie 2026, avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL „SDS EKIP” a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

30.Colegiul civil reține că instanța de fond corect a stabilit cadrul juridic aplicabil și a apreciat că pretențiile înaintate de SRL „SDS EKIP” derivă dintr-un raport contractual încheiat anterior intentării procesului de insolvabilitate, ceea ce atrage competența instanței de insolvabilitate asupra litigiilor ce țin de masa debitoare și exclude examinarea cauzei de către instanța de drept comun.

31.Totodată, instanța a reținut în mod justificat că, în raport cu momentul încheierii contractului din 29 septembrie 2020, nu poate fi calificată creanța ca fiind născută ulterior deschiderii procedurii de insolvabilitate, motiv pentru care, în mod legal și întemeiat, a dispus restituirea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă la o instanță necompetentă.

32. Or, în conformitate cu prevederile art. 170 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă instanţa nu este competentă să judece cauza.

33.Completul judiciar reține că obiectul raportului juridic dedus judecății îl constituie executarea obligației contractuale de achitare a sumei în temeiul contractului de subantrepriză nr. RBTC/W9-SUBC-20/002 încheiat la data de 29 septembrie 2020.

34.La caz, potrivit hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-149/2022 din 12 iunie 2022, anexată la cererea de chemare în judecată, s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Road Bridge Tunnel Construction”.

35.Potrivit art. 5 alin. (1)-(9) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională. Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. Instanţa pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanţele relevante cauzei. Încheierile judecătorești pot fi adoptate şi fără citarea părţilor dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres. Principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: a) pronunţarea motivată a hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate şi, după caz, de intrare în insolvabilitate atât prin procedura falimentului, cât şi prin procedura de restructurare a debitorului; b) examinarea obiecţiilor debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor şi judecarea obiecţiilor creditorilor împotriva intentării procedurii; c) desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum 2 şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă; d) destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului; e) ridicarea dreptului debitorului de a îşi mai conduce activitatea; f) tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceştia; g) judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului; h) soluţionarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor

luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvabilităţii/lichidator; i) confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditori; j) soluţionarea cererii depuse de administratorul insolvabilităţii sau de comitetul creditorilor privind încetarea procedurii de restructurare şi intrarea în faliment; k) examinarea raportului administratorului provizoriu, cel al administra-torului insolvabilităţii/lichidatorului; l) anularea hotărârii adunării creditorilor şi a comitetului creditorilor; m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului şi anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în acest sens; n) pronunțarea hotărârii de încetare a procesului; o) alte competențe stabilite de prezenta lege și de Codul de procedură civilă. În competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate. Instanța de insolvabilitate nu are în competența sa atribuţii manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilităţii/lichidator sau, în mod excepţional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a îşi administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori prin organele lor. Hotărârile și încheierile instanţei de insolvabilitate sînt definitive şi executorii din momentul pronunțării. Dispoziţiile privind incompatibilitatea nu sînt aplicabile instanţei de insolvabilitate care pronunţă succesiv hotărâri în acelaşi dosar de insolvabilitate, cu excepţia rejudecării după casarea hotărârii în apel.

36.În temeiul celor expuse, se deduce clar și cert că pretențiile SRL „SDS EKIP” urmează a fi examinate exclusiv de către instanța de insolvabilitate, deoarece anume instanța de insolvabilitate dispune de competența exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare, inclusiv litigiile ce țin de controlul judecătoresc asupra activității lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate.

37. Or, în situația existenței unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate este cea care va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă, în condițiile art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

38. Colegiul civil reiterează că argumentul recurentului din cererea de chemare în judecată, potrivit căruia competența de examinare a cauzei ar aparține instanței de drept comun, pe motiv că pretinsa creanță ar fi apărut ulterior intentării procesului de insolvabilitate, nu poate fi reținut. Or, din materialele anexate la

dosar rezultă că creanța solicitată în acțiune își are izvorul în raportul juridic contractual născut din contractul de subantrepriză nr. RBTC/W9-SUBC-20/002 încheiat la data de 29 septembrie 2020.

39. Respectiv, se atestă că raportul obligațional dintre părți a fost constituit anterior intentării procesului de insolvabilitate, ceea ce determină încadrarea litigiului în categoria celor ce țin de masa debitoare, cu atragerea competenței exclusive a instanței de insolvabilitate, în sensul prevederilor legale enunțate.

40.În acest sens, susținerile recurentului privind caracterul curent al creanței nu pot fi reținute, întrucât simpla realizare a lucrărilor și emiterea facturii fiscale după data intentării procedurii de insolvabilitate nu echivalează cu nașterea unui raport juridic autonom, distinct de contractul de bază. Or, în jurisprudența constantă în materie de insolvabilitate, determinarea momentului nașterii creanței se raportează la momentul nașterii raportului obligațional inițial, iar nu la momentul scadenței sau al întocmirii actelor contabile ori de recepție.

41. Mai mult, instanța de recurs relevă că împrejurarea invocată de recurent privind efectuarea unei plăți parțiale de către administratorul insolvabilității la data de 10 februarie 2026 nu este de natură să modifice competența jurisdicțională stabilită de lege și nici să confere cauzei natura unui litigiu de drept comun. Această împrejurare ține de executarea parțială a obligațiilor în cadrul procedurii de insolvabilitate și poate avea relevanță exclusiv în cadrul aceleiași proceduri, fără a justifica atragerea competenței instanței de drept comun.

42. Prin urmare, în condițiile în care litigiul dedus judecății vizează o creanță izvorâtă dintr-un contract anterior deschiderii procedurii de insolvabilitate și susceptibilă de a afecta masa debitoare, instanța de insolvabilitate rămâne unica jurisdicție competentă să examineze pretențiile formulate, inclusiv prin prisma verificării și eventualei separări a creanțelor în procedura contencioasă specială prevăzută de Legea insolvabilității.

43.În consecință, analizând în ansamblu argumentele recurentului prin prisma materialelor cauzei și a cadrului normativ incident, Colegiul civil constată că acestea nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de fond privind competența jurisdicțională în examinarea litigiului. Or, instanța de fond a aplicat corect normele legale relevante, a determinat în mod justificat natura juridică a raportului dedus judecății și a stabilit în mod legal că pretențiile formulate țin de masa debitoare, fiind de competența exclusivă a instanței de insolvabilitate.

44. În temeiul celor expuse, soluția de restituire a cererii de chemare în judecată a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor legale incidente, iar motivele invocate în recurs nu sunt de natură să atragă casarea încheierii contestate. În aceste circumstanțe, recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond.

45.În acest context, Colegiul civil reține că soluția adoptată este în

concordanță cu exigențele dreptului la un proces echitabil, garantat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, or, potrivit jurisprudenței constante a acesteia, dreptul de acces la o instanță nu are un caracter absolut, putând fi supus unor limitări legitime, inclusiv celor ce decurg din regulile de competență, în măsura în care acestea urmăresc un scop legitim și nu aduc atingere substanței dreptului. În speță, regulile privind competența instanței de insolvabilitate nu constituie o restrângere disproporționată a accesului la justiție, ci reprezintă un mecanism procedural necesar pentru asigurarea unei bune administrări a justiției și a respectării principiului tratamentului egal al creditorilor în cadrul procedurii de insolvabilitate.

46.În consecință, reieșind din ansamblul materialelor cauzei și din prevederile legale aplicabile, Colegiul civil al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026 este legală și întemeiată, fiind emisă cu respectarea normelor de drept procesual și cu aplicarea corectă a regulilor privind competența jurisdicțională în materia insolvabilității, motiv pentru care recursul declarat de avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL „SDS EKIP” urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

47.În conformitate cu prevederile art.427 lit. a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Tarnovschi Vasile în interesele SRL „SDS EKIP”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 ianuarie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „SDS EKIP” către SRL „Road Bridge Tunnel Construction” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Constantin Roșca

Hristina Cravețț